

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έν Ελλάδι Δρ. 8
Έν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :

Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθ ἡ ν α ς

ΕΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1895 ἕως 15 Μαρτίου 1896 καὶ 15 Σεπτεμβρίου 1896. Οὐδεὶς δὲ ἐγγράφεται συνδρομητῆς ἄνευ προπληρωμῆς ἑκάστος συνδρομητῆς καὶ βραδύτερον ἐγγραφόμενος θὰ λάβῃ τὰ φύλλα ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου. Οὐδεμία συνδρομὴ δύναται νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ ἄλλαν ἐποχὴν παρὰ ἀπὸ τῆν 15 Σεπτεμβρίου 1895 καὶ 15 Μαρτίου 1896.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶναι τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τετραετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διασπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Αἱ συνεδριάσεις

τῆς Βουλῆς, ἄχρι

τοῦδε, δὲν ἐπαρουσίασαν

τι ἄξιον προσοχῆς, δυνάμενον νὰ κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον, ἤρξαντο, μετὰ τῆς συνήθους τυπικότητος δι' ἐπερωτήσεων, δι' ὑποβολῆς νομοσχεδίων, διὰ συστάσεων ἐπιτροπῶν πρὸς μελέτην τῶν ὑποβληθέντων εἰς τὸ κοινοβουλευτικὸν σῶμα νομοσχεδίων καὶ διὰ τῆς ἐπιψηφίσεως τῶν δεκατημορίων πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου διότι δὲν ἐψηφίσθη εἰσέτι ὁ προϋπολογισμός. Εἶνε πολλὰ ὅμως τὰ ἔργα εἰς ἃ ἐκλήθη νὰ προσφέρῃ τὰς γνώσεις του καὶ τὴν συνεισφοράν του κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν περίοδον τὸ κοινοβουλευτικὸν σῶμα. Σωρεῖα νομοσχεδίων ὑπεβλήθη περὶ οικονομολογικῶν μέτρων περὶ αὐξήσεως τῶν πόρων τοῦ Κράτους, περὶ βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν γεωργῶν τῆς Θεσσαλίας, περὶ κλήρου, ἐκπαιδεύσεως κτλ. Ἐπὶ ὅλων τούτων τῶν νομοσχεδίων καλοῦνται οἱ βουλευταὶ νὰ μελετήσωσι, νὰ συζητήσωσι καὶ νὰ ψηφίσωσι. Ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι ὁ χρόνος δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν βουλὴν νὰ ἀσχοληθῇ εἰς ὅλα ταῦτα. Κατὰ πρῶτον λόγον ἐπείγει ἡ ἐπιψηφίσις τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἡ κυβέρνησις ἔχει καθήκον νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ταχεῖαν αὐτοῦ ἐπιψηφίσιν, ὅπως δυνηθῇ νὰ διοικήσῃ τὸν τόπον σύμφωνα μὲ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦτον καὶ μὲ τὰς τροποποιήσεις, αἵτινες εἶνε δυνατόν νὰ ἐπινεχθῶσι, καὶ νὰ στρέψῃ εἰς τὴν προσοχὴν αὐτῆς εἰς τὰς διαπραγματεύσεις τοῦ συμβιβασμοῦ, ὅστις πρὸ παντὸς ἄλλου δεῖν νὰ ἀπασχολῇ πᾶσαν κυβέρνησιν, πάντα πολίτην. Ἡ ἐπ' ἀόριστον ἀναβολὴ τῶν διαπραγματεύσεων εἶνε ἐπιζήμιος εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους καὶ τῶν ἰδιωτῶν. Ἐπιβάλλεται δὲ εἰς τὴν κυβέρνησιν ἡ ἐπιψηφίσις τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ὑπὸ τῶν ἐπὶ θύραις ἐορτῶν τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων. Δὲν δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας τῶν ἐορτῶν, ἐπὶ εἰκοσήμερον σχεδόν, ὅποτε πανταχόθεν θὰ συρρεύσωσι ξένοι νὰ παραστῶσιν εἰς τοὺς τελεσθησομένους ἀγῶνας, θὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ βουλὴ τὰς συνεδριάσεις αὐτῆς, ἐνῶ ἡ παρουσία τῆς κυβερνήσεως καθ' ἑκάστην θὰ εἶνε ἀπαραίτητος ἀπὸ πᾶσαν τελετὴν, εἴτε λεμβοδρομίας θὰ τελῶνται εἴτε οἱ ἐκ Μακροβίου δρομεῖς θ' ἀναμείνωνται. Οὕτω τὸν χρόνον ὑπελογίζοντες εἰκάζομεν ὅτι, ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἡ βουλὴ θὰ ἀσχοληθῇ εἰς νομοσχέδια καὶ ζητήματα μόνον πρὸς τὸν προϋπολογισμὸν συναφῇ καὶ ὅτι πάντα τὰ ἄλλα θὰ ἀναβληθῶσι δι' ἄλλην περίοδον. Ἄλλως τε νομοσχέδια ὡς τὰ περὶ κλήρου, ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν γεωργῶν τῆς Θεσσαλίας ἀπαιτοῦσι μελέτην καὶ χρόνον ἱκανόν. Ἰδίᾳ τὸ περὶ Θεσσαλίας νομοσχέδιον θὰ ἀπασχολήσῃ πολὺ καὶ τὴν

Κυβέρνησιν καὶ τὰς ἐπιτροπὰς αἵτινες ἀπετελέσθησαν πρὸς μελέτην αὐτοῦ. Οὕτε πιστεύομεν ὅτι εἶνε εὐχερὲς ἡ ἐπιψηφίσις τοιοῦτου νομοσχεδίου τὸ ὁποῖον κατὰ τινὰς ἀντίκειται εἰς τὰς διατάξεις τῆς Βερολινεῖου συνθήκης δι' ἧς παρεχωρήθη ἡ Θεσσαλία εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος. Ἐάν ὅντως τὸ νομοσχέδιον ἀντίκειται εἰς τὰς διατάξεις τῆς Βερολινεῖου συνθήκης μόνον, ἡ κυβέρνησις ἔχει πρόχειρα τὰ ἐπιχειρήματα. Ἡ Βερολινεῖα συνθήκη δὲν ἐξετελέσθη παρὰ κατὰ τὸ ἥμισυ καθόσον ἀρρᾶ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐπομένως δύναται ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ν' ἀρυσθῇ ἐκ τούτου ἐπιχειρήματα καὶ ταῦτα μόνον ἐάν εἶνε πεπεισμένη ὅτι ἀληθῶς εὐεργετῇ τὸν Θεσσαλικὸν λαόν, ὅτι δὲν καταστρέφει τοὺς ἰδιοκτητὰς καὶ ὅτι πᾶν ὅ,τι ἀποφασίζεται διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου εἶνε σωτήριον διὰ τοὺς μὲν οὐχὶ πολὺ ἐπιζήμιον διὰ τοὺς δὲ καὶ δὲν γίνεται ἀπλῶς ὅπως δημοκοπήσωσιν οἱ ἐκ Θεσσαλίας βουλευταί. Ἐάν δὲ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἀντίκειται εἰς τὴν ἰδιαιτέραν μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας σύμβασιν ὑποθέτομεν ὅτι πᾶς λόγος εἶνε περιττός καὶ πᾶσα συζήτησις πᾶσιφανῶς ματαία.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἡ νῆσος Ἰωαννίνων. — Ἡ πῆντα τῶν κατοίκων. — Ἡ συνδρομὴ. — Ὁ Ρῶσος πρόεδρος. — Ὁ Κρητικὸς πάλιν εἰς τὸ μέσον. — Τὰ κατορθώματά του. — Ἡ εἰσπραξίς τῶν φόρων.

Οἱ τῆς ξηρᾶς νήσου τῶν Ἰωαννίνων κάτοικοι οὐδὲν ἄλλο ἔργον μετέρχονται παρὰ μόνον τὰ τῆς λίμνης, δηλ. ἀλίσταν, θήραν διαφόρων πτηνῶν τῆς λίμνης, νὰ κόπτουν καλάμια διὰ τὰς μάνδρας τῶν τσελιγγᾶδων, ὡσαύτως ρογίτζια καὶ παπύρια διὰ ψάθες, νὰ μεταφέρουν ἐμπορεύματα καὶ ἐπιβάτας ἀπὸ τοὺς ἄντικρυ τῆς πόλεως Ἰωαννίνων λιμένας μὲ τὰ καϊκία τῶν μερικοὶ τὸ καλοκαίρι. ὠφελοῦνται ἀρκετὰ ἀπὸ τὰς οἰκογενείας τὰς ὑποίας μεταφέρουν μὲ τὰ καϊκία τῶν εἰς τὴν νήσον καὶ εἰς τὸ κρυσταλλένιον ὠραῖον ὕδωρ τῆς Ντραμπάτοβας πρὸς διασκέδασιν καὶ ἀπόλαυσιν τῆς ἐκεῖ δροσερᾶς βραδυᾶς. Ἀπ' ὅλας ταύτας τὰς ἐπιχειρήσεις πορίζονται μόνον τὰ τῆς ἡμέρας ἐξόδα. Διὰ τοῦτο πρὸ τινῶν ἐβδομάδων ὅπου ἐπάγωσεν ἡ λίμνη, ἐπὶ δέκα ἡμέρας, αἱ ἡμίσεις οἰκογενεαὶ (αἱ πτωχώτεραι) ἐκλείσθησαν εἰς τὰς οἰκίας τῶν μὴ δυνάμενοι νὰ ἐργασθῶσιν ὅπως ἀπολαύσωσι τὸν ἡμερήσιον ἄρτον. Ἐσύστησαν ἐπιτροπὴν ἐκ 5-6 προσώπων καὶ δι' ἀναφορᾶς τῶν ἐξήτησαν πρὸς τὸ γέν. προξένου τῆς Ρωσσίας κ. Ν. Σκριάμπιν συνδρομὴν διότι λιμοκτονοῦν τόσαι ψυχαὶ ἐκ τοῦ πάγου. Ὁ φιλόανθρωπος κ. Σκριάμπιν ἀμέσως ἔλαβε πρόνοιαν καὶ ἐντὸς ἡμερῶν δύο, ἀφοῦ αὐτὸς κατέθεσε μέγα ποσόν, ἐσύναξεν ἀπὸ διοικητὴν, μητροπολίτην καὶ ἄρχοντας ἄνω τῶν 50 λιρῶν καὶ μεταβάς ὁ ἴδιος εἰς τὴν νήσον, ἐνώπιον τοῦ ἡγουμένου τῆς ἱερᾶς μονῆς Ἐλεούσης, δύο ἱερῶν καὶ δημογερόντων, τὰς διένειμε συμφώνως μὲ τὸν κατάλογον τοῦ τοῦ ἐδώκαν. Ἀλλὰ δυστυχῶς τὴν ἐπιούσαν μαθὼν ὁ περιβόητος Κρητικὸς μπίμπασης ὅστις εἶνε γενικός ταξιδάρης (εἰσπρακτὴρ) τῆς διοικήσεως, ὅτι οἱ πτωχοὶ νησιῶται ἐπῆραν χρήματα, ἀμέσως ἐστειλε ζαπτιέδες μὲ ὑποεἰσπρακτορὰ νὰ συλλέξῃ χρήματα διὰ βασιλικούς φόρους καὶ ἐφυλάκισε πολλούς, ἀλλὰ τὴν ἐπιούσαν τοὺς ἀπεφυλάκισε, βεβαίως ἀπὸ ἀνωτέραν διαταγὴν,

ἀπὸ ποίαν ὅμως ἄγνωστον. Λέγουσιν ὅτι ὁ ἴδιος Σκριάμπιν ἔκαμε παρατήρησιν εἰς τὴν διοίκησιν.

Ἐξω εἰς τὰς ἐπαρχίας φρίττει πᾶς ὅστις ἀκούσῃ τὰ βᾶσανα καὶ τὰς κακώσεις τοῦ κάμουν εἰς τοὺς χωρικοὺς οἱ ὁπαδοὶ τοῦ Κρητικοῦ μπίμπασιν ὑποταξιλαρεῖ τῶν φόρων. Δὲν τοὺς ἄφησαν οὔτε γέννημα οὔτε ζῶον λιμοκτονοῦσι πολλοὶ οἰκογενεαὶ καὶ πολλὰ χωρία. Ἐνα χωρίον τῆς Λάκας τοῦ Σουλίου ὤρηνεν εἰς τὸ ταμεῖον Ἰωαννίνων ὑπόλοιπον, ἐκ τῶν ὑπερόγκων φόρων, μόνον γρ. 1,000. Πρὸς εἰσπραξίαν τῶν χιλίων τούτων γροσίων ἀπέστειλεν ὁ Κρητικὸς Μπίμπασης ἕνα ὑποταξιλάρη μὲ 8 στρατιώτας, οἵτινες ἔφαγαν εἰς τροφὰς 400 χρῶσια περίπου. Οἱ κάτοικοι μὴ δυνάμενοι νὰ πληρῶσουν τὸ ἄνω ποσὸν ἐστειλαν ἐδῶ τὸν μουχτάρην καὶ παρεκάλεσε τὸν Κρητικὸν νὰ ἀποσύρῃ τοὺς 8 στρατιώτας καὶ νὰ δοθῇ μικρὰ διορία ὅπως ἐξοικονομήσωσι τὰ ὀφειλόμενα. Ἀλλ' ὁ ἀπάνθρωπος καὶ χριστιανομάχος, ὁ ἐξόριστος ἀπὸ τὴν Κρήτην ἐνεκα τῶν κακουργημάτων του, ὡς ὁ ἴδιος εἰς μερικοὺς χωρικοὺς τοῦτο ὡμολόγησεν, ἀντὶ ν' ἀποσύρῃ τοὺς 8 ἐστειλε καὶ ἄλλους 4.

Ὁμοίως εἰς τὸ χωρίον Μελιγγούς πρὸς ἐξόφλησιν τῶν καθυστερουμένων φόρων (μπακκῆ) ἔμασαν οἱ ταξιδάρηδες ὅλα τὰ ζῶα τῶν κατοίκων, μικρὰ καὶ μεγάλα καὶ τὰ ἔφαγαν ἐδῶ καὶ ἤρχισαν νὰ τὰ πωλοῦν εἰς τοὺς ἐβραίους κρεοπώλας (διότι οἱ χριστιανοὶ δὲν πλησιάζουν) ἐπώλησαν πρὸς γρ. 120 βόδια ἀξίας γρ. 300. Λέγουσιν ὅτι τοιαύτη εἶνε ἡ Κων)λεως διαταγὴ. Αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ μάθουν ὅλοι ὅσοι εὐρίσκονται μακρὰν τῆς πατρίδος, εἰς τὴν ξενητείαν καὶ ὅσοι καταλαβόντες θέσεις καὶ ἀξιώματα ἐλησμόνησαν τὸν δυστυχισμένον τοῦτον τόπον, ἐλησμόνησαν τὴν πατρίδα, τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς οἰκείους. Τὰ ἴδια καὶ χειρότερα γίνονται εἰς τὰς ὑποδοικήσεις Φιλιατῶν, Παραμυθίας Μαργαριτίου κτλ.

ΕΚ ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ

Τῇ 3 Φεβρουαρίου 1896.

Τί γίνεται εἰς τὸ Τουρκικὸν προξενεῖον Τρικκάλων. — Ὁ Θεὸς βοηθός. — Ποῦ ἀκούστηκε νὰ γίνονται τέτοια πράγματα. — Τί φρονεῖ ἡ ἐν Ἀθήναις Πρεσβεΐα :

Τὸ ἐνταῦθα τουρκικὸν Προξενεῖον κατήντησεν ἀηδία πλέον μὲ κεῖνον τὸν παλινῶντα τὸν Ἰωαννίδην. Δὲν φθάνουσιν αἱ διαφοροὶ μέχρη τοῦδε προδοσίαι τοῦ κατ' ἐντιμὴν καὶ ἀθῶον πολιτῶν, ἀλλ' ἡδη πόσον ἐθρασυνθῇ ὡστε δι' αὐτὸ καταπατοῦνται ἐνταῦθα τὰ κυριαρχικὰ τοῦ Κράτους δικαιώματα. Προχθὲς ἐπορεύετο νὰ μεταβῇ πρὸς σωτηρίαν τῆς ψυχῆς του εἰς τὸ ἐν Καλαμπάκᾳ μοναστήριον κάποιος Ἀντώνιος Νεοφώτιστος πρῶτον τούρκος καὶ ἡδη χριστιανὸς διαμείνων ἐν Φαρσάλει, καταγόμενος δὲ ἐκ Σκοπεῖων. Τὸ ταξιδεῖόν του τότε ἔμαθον εἰς τὸ Προξενεῖον καὶ ἐνῶ ὁ δυστυχὴς Ἀντώνιος εὐρίσκετο εἰς τὸν ἐνταῦθα σιδηροδρόκον σταθμὸν διὰ βλάχου τινὸς ἐκ Μακεδονίας, Κώστα Γάκην ὀνομαζομένου τὸν κατέφεραν ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ καὶ τὸν ὠδήγησαν ἐντὸς τοῦ Προξενεῖου ἐνθα καὶ τὴν νύκτα ἐτραβήξε τὰ ἐκτὴν τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὸν Ἰωαννίδην καὶ διαφόρους ἐν αὐτῷ τούρκους τὸν ἔσπασαν τὸν ἄνθρωπον κυριολεκτικῶς εἰς τὸ ξύλον. Τὴν ἐπομένην δὲ λίαν πρῶτ' ὑπὸ τὴν συνοδείαν τοῦ ρηθέντος βλάχου ἐστειλαν αὐτὸν διὰ τοῦ σιδηροδρό-

μου εις Καλαμπάκην και εκείθεν διὰ τὸ ἐξωτερικόν. [Εἰς τὸν βλάχον αὐτοὶ εἶχαν δώσει λόγῳ ἀμοιβῆς τριακόνα δύο δραχμάς.] Εὐτυχῶς ὅμως μόλις κατέβησαν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν Καλαμπάκας ἡ ἐκεί παρατυχὼν ἐνωμοσύνη Μιχαὴλ Δράκηντος ἀκούσας τὰς φωνὰς τοῦ αἰχμαλώτου, συνέλαβε τὸν μνησθέντα βλάχον καὶ τὸν ὠδήγησεν εἰς τὸν ἀστυνόμεον, ὅστις ἀνέκρινεν αὐτόν, ἐρευνήσας δὲ ἐπάνω του εὗρε τὸ ἔγγραφο τοῦ τουρκικοῦ Προξένου πρὸς τὰς ἐν Γρεβενοῖς ἀρχάς, δυστυχῶς ὅμως δὲ κατέστειλεν αὐτὸ, φροντίζων διπλωματικὰς περιπλοκάς. Μετὰ τὰ ἀνωτέρω δέσμιον ἀπέστειλεν αὐτὸν ἐνταῦθα ὅπου καὶ τὸν ἐφυλάκισαν. Ἀπορῶμαι τῇ ἀληθείᾳ μὲ τὸ θράσος αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐν γνώσει παραβιάζοντων συνθήκας καὶ νόμους τοῦ Κράτους καὶ οἰκειοποιούντων καθήκοντα ἐλλήνων ἀστυνομῶν, χωροφυλάκων, εἰσαγγελέων, ὑπουργῶν καὶ λοιπῶν. Ἡδὴ ἡ ὑπόθεσις εὐρίσκει εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἀνακριτοῦ, ποῦ θὰ καταλήξῃ δὲν γνωρίζομεν τὸ βέβαιον ὅμως εἶνε ὅτι πρέπει νὰ τιμωρηθῇ παραδειγματικῶς αὐτὸς ὁ ἐρέωνς Ἰωαννίδης, ὁδὸς τὸ παράκαμψε, διὰ νὰ μάθῃ νὰ σέβηται τοὺς νόμους τῆς πατρίδος του, διότι ἐκτός τοῦ ὅτι εἶνε χριστιανός· ἀλλὰ τυχερῶς καὶ πολίτης ἑλλήν διότι ἐχρημάτισεν ἐπὶ τόσα ἔτη ἐνταῦθα ἐργολάβος δημοσίων ἔργων, ἥδη δὲ ἐγκαταλειπὼν τὸ ἐντίμον ἐπάγγελμά του, ἐπρωτίμως τὸ τοῦ προδότη τῆς πατρίδος του. Καὶ ἐπειτα φωνάζουσι ὅθιεν οἱ εὐρωπαϊκοὶ ζητοῦντες μεταφρονήσεις ἀπὸ τῆν Τουρκίαν, ὅπως διορίσῃ ὑπαλλήλους χριστιανούς τῆς φάρας τοῦ Ἰωαννίδου, Ἰωαννίδου καὶ λοιπῶν.

Ὅταν ὁ Ἰωαννίδης καὶ οἱ λοιποὶ ἔδερναν ἐν τὸς τοῦ Προξένου τὸν Ἰωαννίδου, αὐτὸς ὁ Ἰωαννίδης τοῦ ἐλίσσετο καὶ τὴν ἐκ δεκά τεσσάρων δραχμῶν περιουσίαν του.

Λέγεται ὅτι πρῶτον καὶ ἄλλον τοιοῦτον διὰ τὸν αὐτὸν τρόπον συνέλαβον καὶ ἐστειλαν εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

ΕΚ ΧΕΙΜΑΡΡΑΣ

Εἰς τὸ χωρίον Νίβιτσα, Λέσπεσι τῆς Διχαυρίας ὁ δραστήριος καὶ ἱκανώτατος λοχαγός, ἐπὶ τῆς τῆς δημοσίας τάξεως τῆς ἐπαρχίας Δελβίνου, συνεκάλεσε μετὰ δύο ληστῶν ἐπιφύων, ὅστινες εἶχον ἄλλοτε ληστεύσει διδάσκαλον τινα ἐκ Ζαγορίου ἀποτέλεσμα δὲ τῆς συμπλοκῆς ταύτης ὑπῆρξε ὁ τραυματισμὸς καὶ σὺλληψις ἐνός τῶν ληστῶν, καὶ ὁ τραυματισμὸς τοῦ λοιποῦ, καὶ ἐνός στρατιώτου ἐκ τῶν ἀποτελούντων τὸ ἀπόσπασμα τοῦ λοχαγοῦ.

— Διαδίδεται ὅτι ἡ ἀνακριτικὴ ἀρχή, εὐρίσκειται ἥδη ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν δολοφόνων τοῦ πλοιάρχου Ἰωάννου Κοτσάνου, καὶ πρὸς τοῦτο ἐπαίνουται τὰς δραστηρίους ἐνεργείας τῆς ὡς εἰρηται ἐξουσίας· ἀλλὰ νομίζομεν καθήκον νὰ υπομνήσκωμεν, ὅτι τὰ πάθη μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς Χειμαρῆς, δυστυχῶς, ἐφθασαν εἰς οὐράτου σημείον, καὶ θὰ εἶνε ἐπὶ μᾶλλον ἀξέπαινος ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ ἐν κατορθώσει νὰ μὴ ἀποπλανηθῇ καὶ ἀποδοσῇ ἐνδοχὴν εἰς ἀνθρώπους ἀθώους καὶ κατ' ἐξοχὴν ἐντίμους ὅσον ἀπορᾷ τὸ ζήτημα τοῦτο.

— Ἡ πείνα μαστιεῖ πλείστα ὅσα μέρη τῆς Ἠπείρου οἱ δὲ δημόσιοι εἰσπράκτορες πρὸς εἰσπραξίαν τῶν ὀφειλομένων φόρων, ὅταν δὲν εὐρίσκουν πρόβατα, ἢ φορητὰ ζῶα πρὸς ἐκποίησην προβαίνοντες εἰς τὴν κατάσχεσιν, καὶ τὴν εἰς εὐτελεστάτας τιμὰς ἐκποίησιν τῶν κλινωσκεπασμάτων, καὶ παντὸς ἄλλου τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης ἐπὶ τῶν δυστυχῶν ἐκείνων ὀφειλετών.

— Ἀπεβίωσαν εἰς τὸ χωρίον Κηπαρό, ὁ πελοπόννησος ἀντιστράτηγος, εὐρωμέτοπος ἥρωας Καπετάν Σωκράτης Λέκας τοῦ ὀνόμου τοῦ εὐθυγενῆ ἀντιστράτηγος, τὸ ἀνδροπεπὲς παράστημα, ἡ μακρὰ κόμη ἐπαρμένη ἐπὶ τῶν εὐρέων του νώτων, τὰ πάντοτε γυμνὰ καὶ δασυμένα του στέρνα ἡ μακρὰ του φουσανέλλα, ἀνεμίνθησκον εἰς ἡμᾶς, τοὺς μεγαλόφρονες ἀνδράς. Ὁ Καπετάν Σωκράτης Λέκας ἦτον ἐκ τῶν μάλλων εὐπολῶν τῆς ἐπαρχίας μας προκρίτων, ἔχειρε

πῆμν ἐλίκρινους, καὶ εὐθόδικον ἀνδρὸς· διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα κατὰ καιροὺς προσφερθείσας ἐκδουλεύσεις του ἥτο γνωστός οὐ μόνον εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐλὴν, ἀλλὰ καὶ εἰς πλείστα τῆς Ἠπείρου καὶ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος μέρη. Εἰς τὴν κηδείαν του ἀντεπροσώπευθη διὰ τῶν ἐπισημοτέρων ἀνδρῶν, οὐ μόνον ἡ Χειμαρρὰ ὁλόκληρος, ἀλλὰ ὁλόκληρον τὸ τμήμα.

ΕΞ ΑΡΤΗΣ

Τῇ 1 Φεβρουαρίου 1896.

Τὴν 30 παρελθόντων μηνὸς ἤτοι τὴν ἐπείκειον ἑορτὴν τῶν Τριῶν ἱεραρχῶν ἐώρτασαν ἐφέτος ἐκτάκτως πᾶσαι αἱ ἐνταῦθα σχολαί. Ἐν τῷ κεντρικῷ ναφ τοῦ ἀγίου Δημητρίου ἐγένετο ἐκκλησιαστικὴ λειτουργία παριστάμενων πάντων τῶν κυρίων καθηγητῶν μετὰ τοῦ κ. γυμνασιάρχου καὶ τῶν μαθητῶν τῶν, τῶν ἐλθνοδιδασκάλων καὶ τῶν δημοδιδασκάλων μετὰ τῶν μαθητῶν τῶν, οἱ καὶ τῶν διδασκαλιστῶν τοῦ ἐνταῦθα παρναγωγείου ἐπίσης μετὰ τῶν μαθητῶν τῶν, καὶ ἀπείρου ἄλλου πλήθους πολιτῶν πάσης τάξεως. Μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας λιαν καταλλήλως ὁ Γυμνασιάρχης κ. Σπ. Κυλλῆλης, κατενθουσιάζας ἀπαντας τοὺς παριστάμενους. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ λόγου ἐψάλλον διαφόρους ὕμνους πρὸς τὸν Θεὸν ἐν τῷ ναφ κατ' ἀρχὰς μὲν οἱ μαθηταὶ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, εἶτα δὲ αἱ μαθητήτριαι. Γεῦμα δὲ λαμπρὸν παρετίθη εἰς τοὺς κ. καθηγητάς, ἐλθνοδιδασκάλους καὶ δημοδιδασκάλους ἐν τῇ περὶ τὸ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας ἀπεχύρση Μονὴ τῆς Κάτω Παναγίας, ὅπου ἐγένετο δι' ἐράνων αὐτῶν ἐν τῇ εἰρημνίᾳ Βελιγραδίου καὶ Ἀθήνας πηλὸς μέχρι τῆς ἐσπέρας, ὅπου ἐπέστρεψαν ἐν τάξει εἰς τὴν πόλιν ἀπαντες.

ΠΕΡΙ ΒΗΣΣΑΝΗΣ

Πολλίαις ἐπεχείρησα νὰ καταστήσω γνωστὴν τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τῆς Βησσάνης, ἀλλὰ δυστυχῶς οἱ ἐσωτερικοὶ περιπαρμολογικοὶ λόγοι μὲ νὰ σπληνέωμαι τὰς ἀνυπόφορους πράξεις τινῶν. Τώρα ὅμως ἐκὼν, ἄκων ἀναλαμβάνω νὰ κάμω φανεράς τὰς τε πράξεις καὶ τοὺς ἐργάτας αὐτοῦ. Πρὸ δεκαετησίου ἐτῶν ἡ Βησσάνη ἦν ἀξέπαινος διὰ τε τὴν ἡθικὴν, καὶ διὰ τὸ ἀέδρα τῶν νέων, πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους, νῦν δ' ὅμως παρατηροῦμεν ὅτι ἀπὸ τῆς ἐκείνα τὰ ἀγαθὰ ἀπέπτησαν ἀφ' ἧς ἐποχῆς διοικοῦσι τὰ τῆς κοινότητος οἱ κ. Χ. Τλαρίδης, Χ. Καλτοσιωνίδης, Γ. Γεωργιάκης καὶ Γ. Δράσος· οὗτοι ἀμα ἀνέλαβον τὴν ἑλὴν διοίκησιν ἀπέριψαν τοὺς δύο νόμους καὶ κατεγίνοντο πῶς νὰ πράξωσι πᾶν τὸ ἀρεστόν αὐτοῖς, καὶ νὰ ἐχῶσι τὸ πᾶν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τῶν, ἔλκοντες τὸν λαὸν ὡς οὗτοι βούλονται ἐννοήσαντες λοιπὸν τὴν ἀδυναμίαν τῶν πτωχῶν, ἐνόμισαν ὅτι ἤδυναντο νὰ κοσμήσωσι τὸ χωρίον διὰ καρεφίλων καὶ καπνηλίων. Ταῦτα πάντα ἐπραξαν πρὸς βλάβην κοινωτικὴν καὶ ἡθικὴν τῆς κοινότητος καὶ πρὸς κατασπατάλησιν τοῦ χρήματος τοῦ ναοῦ. Τὸ κατ' ἐμὲ ὁ στολισμὸς χωρίου τινὸς δὲν συνίσταται εἰς καρεφίλα καὶ καπνηλῆα, ἀλλ' εἰς τὴν ἡθικὴν μόρφωσιν πνευματικὴν τε καὶ ὕλικήν κτλ. ἄττινα καθιστῶσι αὐτὸ περιβόητον. Καὶ πράγματι, οἱ κύριοι οὗτοι διέστρεψαν καὶ μετέβαλον τὰ πάντα. Ἐπιτίθενται δ' ἐπὶ εἰς τὸ μέλλον θὰ μεταβάλωμεν γυνώμεν καὶ θὰ προσπαθῶμεν νὰ πράξωσι μόνον πᾶν ὅτι συμφέρει εἰς τὴν κοινότητα.

Ἀθ. Ι. Ἰωαννίδης.

Οἱ ΓΙΧΙ ΑΙΣΙΑ τὰ τῶν Ἰταλῶν ἐν Ἀφρικῇ. Ὁ Βασιλεὺς ὑπερασπίζει ἐπὶ τὴν γραμμὴν τοῦ Ἀδριατικοῦ. Ἀλλ' αἱ Ἀδριατικοὶ χρησιμοποιοῦντες τὴν ἀριθμητικὴν αὐτῶν ὑπεροχὴν, ἐκτείνονται πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς ἰταλικῆς παρατάξεως καὶ ἀπειλοῦσι τὰς πρὸς τὴν Μασσαρέαν συγκοινωνίας. Ἐκ περισσοῦ δύο ἰθαγενεῖς ὁπλαρχεῖοι, θητεύοντες μέχρι τοῦδε εἰς τοὺς Ἰταλούς, ἐπιποτάχθησαν, ἐξεργάγη δὲ ἐν Ἀγαμέ γενικήν στάσις κατὰ τῶν ξένων ἐπιδρῶ-

μίων. Μία ἀψιμαχία πρὸς τοὺς ἱπαναστάτας ἐλθεῖ ἐπὶ τῇμα τῶν Ἰταλῶν. Τὰ ἰταλικά πλοῖα, ἀνομολογοῦντα τὴν σοβαρότητα τῆς θέσεως, ἐκφράζονται τὸν φόβον ἐπὶ τὸ Βασιλεῖον θὰ ἀναγκασθῇ νὰ ὑποχωρήσῃ μέχρις Ἀσσυρίας, ἐάν μὴ φθάσωσι ἐγκαίρως αἱ ναὶ ἐπικουραί. Ὡς ἦτον ἐπόμενον, αἱ μέχρι τοῦδε ἀποτυχίαι ἐμείωσαν τὰ μέγιστα τὸ γόητρον τῶν Ἰταλῶν καὶ ἐξήψαν τὸ φρόνημα τῶν Ἀδριατικῶν. Ἡ πρὸς τὸν Μενεῖλ ἐκθεσις τοῦ Ραζ. Μακκοννὲν περὶ τῆς μάχης τοῦ Ἀμπά-Ἀλφά, ὁμιλεῖ μετὰ περιφρονησεως περὶ τῶν ἐχθρῶν «δὲν ἠδυνήθησαν (λέγει) νὰ ὑπερασπίσωνται τὴν ἐλθεῖσαν θέσιν, ὅς οἱ πατέρες μας ἐπερῶσιν διὰ λίθων». Τὸ χεῖριστον ἐπακολούθημα τοῦ κατηραμένου ἐγγεγραμμένου εἶνε ὅσα ἐπὶ τῇ Ἰταλίᾳ ἀναγκάζονται πρὸς ὑπερασπίσιν τῇ ἀδικοκλογητῶν κατακτήσεως νὰ προβῶνται εἰς μέσα ἀπάδοντα πρὸς τὰς παραδόσεις καὶ καὶ τὸ ἐθνικὸν αὐτῶν δικαίον φυλάττοντες ἐπὶ ἀπαιτῆς ὑπονοήσις ἐχθρῶν διαθέσεων ἰθαγενεῖς κληρικούς καὶ τυφεκίζοντες ἀνθρώπους, εἰς οὓς οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ προσάψωμεν, ἢ ὅτι πράττουσιν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς πατρίδος τῶν ὅτι ἐπράττον οὐ πρὸ πολλοῦ αὐτοῖς Ἰταλοὶ ὑπὲρ τῆς ἰδικῆς τῶν ἀνεξαρτησίας.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

— Ἐν τῇ τελευταίᾳ Κυανῇ Βίβλῳ ὑπάρχει σὺν ἄλλοις καὶ ἔγγραφο τοῦ ἐν Πετροπόλει ἐπιτετραμμένου ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1896, ἡμιλὸν περὶ τῶν κινδύνων τοῦ ἔαρος καὶ λέγει «Ὁ Λαβάνος εἶπεν ὅτι καὶ αὐτὸς ἠθάνοντο καὶ αἰσθάνονται ἐπὶ ἀνησυχίαν. Διὰ τῆς λοιπῶν τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ, Βελιγραδίῳ καὶ Ἀθήναις πηλὸς νὰ δρᾶνται πᾶσης εὐκαιρίας, ὅπου παριστῶνται εἰς τὰς κυβερνήσεις παρ' αἱ εἰς διαπεπιστευμένοι, ὅτι εἶνε ἐπ' ἀνάγκης νὰ πράττωσιν ὅ,τι δυνατόν, ὅπως τηρήται ἡ τάξις ἐπὶ τὰ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον αὐτῶν διατελούντων διαμερίσματα, καὶ ὅτι πᾶσα διατάξις τοῦ καθεστώτος θὰ δυσχερῆσαι τὰ μέγιστα τὴν Ρωσσίαν Ἐφρονέτω νὰ γνωσθῇ τοῦτο καὶ ἐν Σοφίᾳ».

— Εἰς τὰς βενεζελὰς ἐφημερίδας ἐπιστέλλουσιν ἐκ Βελιγραδίου ὅτι, κατὰ τὴν αὐτὴν ἀνταπόκρινται, ὅτι ὁ ρώσος στρατηγὸς Κουτούζωφ ὑπὸ δειξὲν εἰς τοὺς σέρβους ὑπουργοὺς τὴν ἀνάγκην σερβοβουλγαρικῆς συμμαχίας. Ἡ ρωσικὴ κυβέρνησις φαίνεται πρόθυμος νὰ παρεμβῇ ὅπου ἀκρίβωθαι τὰ ὅρια τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἀντιστάσεων τῆς Σερβίας καὶ τῆς Βουλγαρίας.

— Οἱ Βούλγαροι διατελοῦσιν εἰς τὴν μεθυστικὴν περίοδον τῆς εὐχερούς συμφορολογίας τῶν δανείων, ἐάν δὲ μὴ σῶσιν ἐγκαίρως, θὰ καταβάλλωσι καὶ αὐτοὶ βραδυτέρου ἀδρόμῃ τὰ ἀναλώματα τῆς μέθης ταύτης. Εἰς τὴν ἑβδόμη Φραγκοφροντίᾳ ἐπιστέλλουσιν ἐκ Σοφίας «Ἡ ταχὺ ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῶν βουλγαρικῶν χρηματῶν ἐνεργητικὴ ἐνταῦθα εὐάρεστον ἐντύπωσιν. Ἐπιστεύεται ὅτι ἡ περὶ τῆς βαπτιστικῆς ἡμερικῆς προκήρυξις θὰ προεκάλε ἐν τῇ ἑσπερίᾳ νέας κατὰ τῆς Βουλγαρίας ἐπιθέσεις, ἅμμεν δὲ παρατηροῦσιν οἱ Βούλγαροι ὅτι τὰ χρηματιστήρια, τοὺς ἀδύνατον ἐχαίρεισαν τὴν εἰσὴν συμπαθῶς. Τῶν χρηματιστηρίων ἡ εὐνοία ἐν ἀπαρτίτητος, διότι προσεχῶς ἡ ἡγεμονία θὰ ἀναγκασθῇ νὰ καλύψῃ μεγάλας χρηματικὰς ἀνάγκας. Ἐφέτος πρέπει νὰ συντελεσθῶσι τὰ 400 χιλιάδες τῆς μεγάλης ἐγκαταστάσεως σιδηροδρομικῆς γραμμῆς καὶ τὰ ἐν Βάρνας καὶ Πύργῳ λιμενικά ἔργα, θὰ γίνῃ δ' ἐνεργῆς τῶν νέων σιδηροδρομικῶν γραμμῶν. Δέκα ἐκατομμύρια φράγκα ἀπαιτοῦνται πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν γεωργικῶν ταμείων καὶ ἄλλα 15 πρὸς εἰσαγωγήν τῆς εἰς χρυσὸν κυκλοφορίας. Ἀφ' ἑτέρου, εἶνε γνωστὸν ὅτι ἐκ τῶν σιδηροδρομικῶν καὶ λιμενικῶν δανείων τῶν 145 ἐκατομμυρίων 30 ἐκατομμύρια διετεθήσαν πρὸς ἄλλας χρήσεις. Ἀμφιβολίαν λοιπὸν δὲν ἐπιδέχεται ὅτι ἡ Βουλγαρία θὰ ἀναγκασθῇ, πιθανῶς ἐντός τοῦ ἐτους, ν' ἀπευθύνῃ νέαν ἐπικλήσιν εἰς τὰ χρηματιστήρια. Μόνον τὸ δάνειον πρὸς εἰσαγωγὴν τῆς εἰς χρυσὸν κυκλοφορίας εἶνε ἀμφίβολον. Τὸ πέρασμα τοῦτο πολεμεῖται ὑπὸ πολλῶν, ὅστινες προ-

νοοῦσιν ὅτι πρέπει ν' ἀναβληθῇ, ἕως οὗ βελτιωθῇ τὸ ἐμπορικὸν ἰσοῦσιν».

— Κατὰ τὸν ἐν Βιέννῃ ἀνταποκριτὴν τῆς «Σημείας» τοῦ Λονδίνου, αἱ πανταχόθεν εἰδησεις ἐπιβεβαιοῦσιν ὅτι ἐφίτος θὰ τηρηθῇ ἐν Μακεδονίᾳ ἡ εἰρήνη. Τὰ ἐν Βουλγαρίᾳ μακεδονικὰ κομιτᾶτα θὰ συγκροτήσων προσεχῶς νέον Συνέδριον, ὅπως συσχεθῇ περὶ τῆς διαλύσεως τῶν, διότι ἀρρωτὴν οὐδ' ἀδύνατον νὰ προσδοκῶσιν, αἱ δὲ περιστάσεις εἶνε ἥμισυ εὐμενῆς πρὸς ἀνανέωσιν τῶν ἐπιδρῶν, αἰτίνας ἀπέτυχον ἐπὶ ἐνδοκίμῳ πύρσιν. Ἀφ' ἑτέρου ἡ Πύλη ὑπεσχέθη μεταρρυθμίσεις, ἐν μέρει μὲν ὁμοίας πρὸς τὰς παραρρυθμίσεις ἐπὶ τοῦ χάρτου εἰς τὴν Ἀρμενίαν, ἐν μέρει δὲ χωροῦσας καὶ περαιτέρω. Αἱ μεταρρυθμίσεις αὗται, συμφωνητικαί κατὰ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντικειμενικῶν κατακτήσεων νὰ προβῶνται εἰς μέσα ἀπάδοντα πρὸς τὰς παραδόσεις καὶ καὶ τὸ ἐθνικὸν αὐτῶν δικαίον φυλάττοντες ἐπὶ ἀπαιτῆς ὑπονοήσις ἐχθρῶν διαθέσεων ἰθαγενεῖς κληρικούς καὶ τυφεκίζοντες ἀνθρώπους, εἰς οὓς οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ προσάψωμεν, ἢ ὅτι πράττουσιν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς πατρίδος τῶν ὅτι ἐπράττον οὐ πρὸ πολλοῦ αὐτοῖς Ἰταλοὶ ὑπὲρ τῆς ἰδικῆς τῶν ἀνεξαρτησίας.

— Καὶ ὁ ἐν Βιέννῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Χρόνου» ἐπιβεβαιεῖ ὅτι ἡ Ρωμουνία θὰ προβῇ εἰς ἐνοπλον ἀνταρσίαν, ἐάν ἡ Βουλγαρία, ἐνθαρρυνόμενη ὑπὸ τῆς Ρωσσίας, ἐπιζητήσῃ ἐπέκτασιν ἐν ὁρίων ἐν Μακεδονίᾳ. Αἱ ἀντιζηλίαι αὗται τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν εἶνε κατὰ τὸν ἀνταποκριτὴν, αἰσίων συμπτῶμα, διότι καλῶς οἱ φιλοκλήματα ἐγγεγραμμένα. «Ἐάν ἐν ἐξ αὐτῶν διαρρήξῃ ἀφ' ὧν τὴν εἰρήνην, αἱ μεγάλα δύναμεις δὲν θὰ ἐπέμβωσιν, ἀλλὰ θὰ ἐγκαταλίπωσιν αὐτὸς τὴν τύχην του. Ἀυστρία τε καὶ Ρωσσία συμβουλεύουσι τὰ κράτη τῆς Ἀνατολῆς νὰ καθήνται ἡσυχὰ καὶ νὰ ἀναπτύσσωνται κατ' οἶκον. Ἐάν παρακούσωσι, θὰ ὑποστῶσι τὰς συνεπείας καὶ οὐδεμίαν θὰ εὕρωσι παρὰ τῶν μεγάλων δυνάμεων συμπάθειαν».

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

— Μητροπολίτης Ἀθηνῶν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐκλεγέσεται ὁ ἀρχιμανδρίτης κ. Προκόπιος Οἰκονομίδης, καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἱερεὺς τῆς Βασιλικῆς. Ὁ σὸρος κ. Ι. Σκαλτσούνης ἐδήλωσεν ὅτι δὲν δύναται νὰ δεχθῇ τὸ ὑψηλὸν ἀξίωμα καὶ ἐπιθυμεῖ ὡς ἱδιότης νὰ ὑπερμαχῇ τῶν συμφερόντων τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ κλήρου. — Ἡ ἀρχαιολογικὴ ἐταιρεία σκέπτεται νὰ διοργανώσῃ ἐκδρομὰς εἰς ἀρχαιολογικοὺς τόπους κατὰ τὰς προσεχεῖς ἑορτάς. Μία ταυτὴ ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἐπιδαύρου. — Μεταξὺ τῶν Παρισίων ὅστινες δὲ ἐπισκεφθῶν τὰς Ἀθήνας, κατὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας, θὰ εἶνε καὶ ὁ παγκοσμίου φήμης γάλλος ἱεροκῆρυξ Πιέρ-Διδόν. — Εἰς τὸ ἀγώνισμα τῆς ξιμαχίας ἐδήλωσαν ὅτι θὰ λάβουν μέρος πλείστοι ἱταλοί. — Γνωστὴ καὶ συμπάθος προσωπικότης ἐξέλιπε προγῆς, ὁ Βερνάρδος Ὁρσάν ἐν ηλικίᾳ 85 ἐτῶν, τὸν θάνατον δ' αὐτοῦ πάντες ἤκουσαν μέγα λύπης. Ὁ Ὁρσάν ἦν Γερμανὸς κατὰ γένος, ἐκ τῶν πρώτων κατελθόντων εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐκ τῶν ὀλίγων ἐπιζώντων ἐν αὐτῇ, ἐφθασε δὲ μέχρι τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ ἀρχιάρχου τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, πρὸ πολλοῦ χρόνου ἀποστρατευθεῖς. Διεκρίθη διὰ τὰς ἱατρικὰς αὐτοῦ γνώσεις καὶ παντοίας ἄλλας ἐπιστημονικάς, πάντοτε δὲ ἡσυχάζει εἰς συγγραφὰς ἐπὶ διαφόρων ἐπιστη-

μονικῶν ζητημάτων· καὶ ἐφημερίδων ἦν ἐκτακτος συνεργάτης, μὴ παρὰ λῶν πᾶσαν εὐκαιρίαν ἐν ἐκδόσει ζωηρῶν φιλελληνισμῶν ὁ συμπάθος καὶ σεβαστὸς προσέβηκε. Ἡ κηδεία του ἐγένετο μεγαλειότητα ἀποδοθεισῶν εἰς τὸν νεκρὸν τιμῶν ἀντιστρατήγου.

— Τὸ παρελθὼν Σάββατον ἀπεβίωσαν ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς Μ. Βρετανίας ὁ ναύαρχος τοῦ ρωσικοῦ στόλου Καλογεράς Ἕλλην τὸ γένος. Ἡ κηδεία του ἐγένετο τὴν Δευτέραν ἀποδοθεισῶν εἰς τὸν νεκρὸν ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως τιμῶν ἀντιστρατήγου. Ὁ νεκρὸς ταριχεύεσθαι θὰ μετενεχθῇ εἰς Ρωσίαν.

— Ὁ δαυτὴς τῆς Βυζαντινῆς ἀνήγειρε δι' ἐπιστολῆς τοῦ πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν βασιλεῖα ἡμῶν τοὺς πρὸ τινῶν ἡμερῶν τελεσθέντας γάμους αὐτοῦ μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ κόμητος τῆς Φλάνδρας. — Κατῆλθε τὴν 1ην μ. μ. τῆς προγῆς ἐν Παριεῖ ἡ Α. Μ. ἡ βασιλισσα ἀκολουθουμένη ὑπὸ τῆς μεγάλῃς κυρίας Θεογάρῃ καὶ τοῦ κλειδοῦχο κ. Μεσσαλά καὶ ἐπεσκήθη τὸν ἐν τῷ λιμένι ὁρμούντα Ρωσικὸν στόλον. Ἡ ἐπισκεψὶς ἦτο ἀποχαιρετιστήριος καθόσον ὁ στόλος παραλαβὼν τὰ ναυτιλιακά του ἔγγραφα ἀπέπλει μετὰ τινος ἡμέρας διὰ τὰς Ἰαπωνικὰς θαλάσσας. Τὴν Α. Μ. ἐξελθούσαν τὴν 5 ὅραν συνώδευσαν μέχρι τοῦ σταθμοῦ οἱ Ρώσοι ἐξωμιατικαί, διὰ τῆς ἀμαρτυρίας δὲ τῆς 5 1/2 ἡ Α. Μ. ἀνῆλθεν εἰς Ἀθήνας. — Ἡ «Δούκισσα τῶν Ἀθηνῶν» τοῦ κ. Κλέωνος Ραγκαβῆ ἐξακολουθεῖ τὴν θρησκευτικὴν αὐτῆς πορείαν διὰ τῶν γεωργικῶν θεάτρων. Τὴν παρεβύσαν ἐξδρομὰ ἐξεδόχθη ἐν Πόρξῃ, ἡ ἐπιτυχία δ' ὑπῆρξε τοσαύτη, ὥστε οὐ μόνον μετὰ πᾶσαν πρᾶξιν, ἀλλὰ καὶ μετὰ πᾶσαν κατὰ τῶν τῆς αἰτίας πρὸς ἄλλα τῶν σκηνογραφῶν αἱ ἐπεσημεία ἐξεργηγύνοντο παταγώδεις.

— Ἐλθεῖς χθὲς ἡ ἐν τῷ κακουργιδικῷ Ναυπλίου δίκῃ τῶν ληστῶν Τσεκουραίων καὶ Σας, ἦτοι Εὐθύμ. Τσεκουρά, Νικ. ἡ Νταβ. Τσεκουρά, Ἀθ. Τσεκουρά, Δημ. Κατσούλα, Γω. Κολοματσίου καὶ Σ. Σμαράδου. Εἶναι γνωστὸν τὸ κατηρητηρίον καὶ αἱ πράξεις τῆς περιφροῦς ταύτης συμμορίας τῆς ἐξοντωθείσης πύρσιν, ἐξετυλίχθησαν δὲ ἐν τῷ δικαστηρίῳ τὰ γνωστὰ ἐπίσης συμβάντα, πολλὰς ἀναγκασθέντα ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ. Οἱ λησταὶ καταδικάσθησαν πάντες. Καὶ οἱ μὲν πέντε πρῶτοι εἰς θάνατον, ὁ δὲ τελευταῖος εἰς δέκα ἐτῶν δεσμῶν, ὡς συνεργός. Οἱ καταδίκαι ἐξήτησαν ἀναίρεσιν τῆς ἀποφάσεως. — Ἦρχον αἱ ἐργασίαι διὰ τὴν ἔξοδον τῆς ἐξέδρας πλησίον τοῦ κατελθόντος ἀνδρὸς τοῦ Βυρῶνος. Ἡ τελετὴ τῶν ἀποκαλυπτηρίων γινήσεται ἐντός τῆς ἐξδρομῆς ταύτης, ὅτε ἐλπίζεται ὅτι θὰ βελτιωθῇ ὁ καιρὸς καὶ ὁ ὑπόδειξιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Ὁ δαυτὴς τοῦ ἀνδρὸς καὶ κ. Στεφάνου, ὅστις ὄν ἐν εὐρίσκειται ἐν Ἰταλίᾳ, δὲν θὰ παραστῇ κατὰ τὴν τελετήν.

Οἱ συνδρομηταὶ τῆς «Φωνῆς τῆς Ἠπείρου» παρακαλοῦνται νὰ ἀποστείλῃσι μόνον τὴν συνδρομὴν τῶν, διότι δὲν δύναμεθα πανταχοῦ νὰ ἔχωμεν ἀντιστοίχους· ἄλλως τε καὶ οἱ ἀντιστοίχοι ἡμῶν ἀπλοκαρδῶς καὶ χάριν πατριωτισμοῦ πράττουσι τοῦτο. Ὁρεῖται δὲ πάντες νὰ ἀποστείλῃσι τὴν συνδρομὴν τῶν ἐπὶ εὐχῆς καὶ μόνος τῆς συνδρομῆς ἐξοικονομῶνται τὰ ἐπὶ τῆς ἐξδρομῆς τοῦ φύλλου. Θὰ ἀναγκασθῶμεν δὲ νὰ διακόψωμεν τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου εἰς ἐκείνους τῶν συνδρομητῶν ὅστινες παραμεινῶσι τὸ καθῆκον αὐτῶν τοῦτο μέχρι τῆς 15 Μαρτίου ἐξ.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΔΙΑΦΟΡΑ

Καρβασαρά, Γ. Σπ. Μεσσίνα, Δ. Γ. Τρίκαλα, Ζ. Ζ. Βουζαίων, Μανθ. Γ. Γ. Β. Βουκουρεστίον, Α. Αντ. Κισνόβιον, Ε. Π. Τεργέστην, Η. Οίχ. Κέρκυρα, Απ. Β. Χ. μετά 7 και Σ. Μπ. μετά 8 (ταχ. δέμα), Ζάκυνθον, Ν. Β. Ζιμνίτσεα μετά 10, Ι. Σ. μετά 16 Εάνθη, Γ. Μ. μετά 14 Γκιουμουλτζίνα.
(Συνέχεια εις τὸ ἐπόμενον φύλλον).

ΔΩΔΩΝΗ

Εἰκονογραφημένον Ἑπειρωτικὸν ἡμερολόγιον.
— Ἔτος πρῶτον — 1896.

Ἐξετυπώθη ἄρτι τὸ Ἑπειρωτικὸν τοῦτο ἡμερολόγιον καὶ ἀποστέλλεται εἰς πάντας ὅστις ἐκ μὲν τῶν ἐπαρχιῶν, ἀποστείλῃ δρ. 2.50, ἐκ δὲ τοῦ ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 2.50 ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΑΥΤΟΥ: Τὸ ἡμερολόγιον—ὧραι τοῦ ἔτους—Μηνολόγιον—Πανηγύρεις (Ν. Γεώργιος, Ἀγ. Ἀχιλλεύς, Κόμνητες Θεοτόκου, Πωγωνιανή, Ἀγ. Κοσμάς, Ἰω. Ἀποκεφαλίστης, Βουτσᾶς, Μουχοῦστι, Παζαρόπουλον, Λάμποδον).—Ἀντὶ προλόγου.—Ἀνέκδοτον ὁνεμαστικὸν Ἰω. Βηλαρά, — Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἀνθίμος. — Ὁ Ράβας, — Μητρόπολις Ἰωαννίνων, (ἐκκλησιαστικὴ καὶ ἐκπαιδευτικὴ κατάστασις). — Γιαννιώτικα Θυμηματα (ποίημα). — Δι' ἐν Φίλημα (διήγημα ἱστορικὸν τῆς Πάρφας). — Κορυτσά (ἱστορικὴ ἐπισκόπησις), — Μητροπολίτης Ἰωαννίνων — Διογραφικὰ, — Οἱ Τσιζάμηδες (Θεσπρωτοί), — Οἱ κεκρυμμένοι θησαυροί, — (Τὰ Βλησιδία), — Κόνιτσα, — Ὁ Ξενητεμένος (διήγημα), — Φιλικὴ ἐπιστολὴ, — Ὁ Τυφλωμένος τραγουδιστής, — Ὁ Γεροκίτζος), — Παράδοσις περὶ τοῦ Ἀγ. Κοσμά, — Ἐπαρχία Δελβίνου — (ἱστορικὴ καὶ Γεωγραφικὴ περιγραφὴ, — Παραδόσεις, ἤθη καὶ ἔθιμα, — Σχολεῖα, — Κάτοικοι, — Τμήμα Βρεκουδετίου καὶ Χειμάρρας, — Ἐθιμον Χιμνικαίων, — Ὁ ἔρως (ποίημα), — Κώστας Κρυστάλλης, — Στὸ Σταυραῖον (ποίημα), — Ἡ ἀρπαγὴ (ποίημα), — Ἡ γέφυρα τῆς Ἀρτης (περιγραφὴ ἱστορικὴ μετὰ τοῦ ἀναφερομένου ἄσματος), — Τμήμα Πωγωνιανῆς, — Εὐεργέται Ἀθηνῶν, — Καθηγηταὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, — Βουλευταὶ, — Ἑπειρωτικαὶ Παροιμίαι, — Τὸ χάραγμα (ποίημα), — Δημῶδη Ἑπειρωτικὰ ἄσματα, — Ἑπειρωτικὰ Μοιρολόγια, — Νεκρολόγια, — (Ἰω. Μπάγκας, Ἡλ. Χαρίτος, Μίλων Σακελλαρίδης, Δ. Μπαρδάς), — Δημῶδεις Ἑπειρωτικοὶ χοροί, — Μουσικὴ τονισμένη ἐπὶ τοῦ ἄσματος «Τὸ Μαργιόλικον».

ΕΙΚΟΝΕΣ=Χρηστάκη (ἐφένδης) Ζωγράφος. — Ἡ λίμνη καὶ ἡ Ἀκρόπολις τῶν Ἰωαννίνων. — Ὁ Οἰκουμ. Πατριάρχης Ἀνθίμος Ζ'. — Ὁ Μητροπολίτης Ἰωαννίνων Γρηγόριος. — Ἡ ἐν Ἰωαννίνοις Ζωσιμαία σχολή. — Ὁ διοικητὴς τῆς Ἡπείρου. — Τύπος γυναικὸς μετ' ἐνδυμασίας τῆς ἐπαρχίας Πωγωνίου. — Κώστας Κρυστάλλης. — Ἡ Γέφυρα τῆς Ἀρτης. — Γεώργιος Ἀβέρωφ. — Ἰω. Μπάγκας. — Μίλων Σακελλαρίδης. — Τύπος Διάπη.

Ἡ Δωδώνη πωλεῖται ἐν Ἀθήναις μόνον εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἑστίας» καὶ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς οἰκίας Σκουλενίου ἀριθμ. 4 μαγαζεῖον Στεργιῆδ.

ΓΕΩΡΓ. Κ. ΝΟΥΛΗΣ

Ἰατρὸς

Δέχεται ἀσθενεῖς ὥρα 8—9 π. μ. καὶ 2—3 μ. μ.

Ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 40.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ Η «ΑΚΑΔΗΜΙΑ»

Τὸ ἐπὶ τῆς οἰκίας Ἱπποκράτους γνωστὸν Ἑστιατόριον ἢ «Ἀκαδημία» ἠνεώθη ὑπὸ τοῦ ρέκτου καὶ περιποιητικωτάτου κ. Γ. Καλαφάτη Λευκαδίου. Ἐν αὐτῷ ἡ ἀκρα περιποίησις καὶ καθαριότης ἀμιλλᾶται πρὸς τὰ καλλήτερα τῶν Ἀθηνῶν ἐστιατόρια Συνιστᾶται τοῖς φοιτηταῖς

ΔΗΜ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

δικηγόρος

10 ὁδὸς Βαλτετσίου 10

(Ἐργάζεται παρὰ τῷ κ. Εὐταξίᾳ)

ΜΙΑ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑ

Τὸ Ζαγόριον τῆς Ἡπείρου πλειστάκις ἐπαθεν ἐκ ληστρικῶν ἐπιδρομῶν ἐξ ὧν τὰ μάλιστα ἐβλάβη. Μεταξὺ δὲ τῶν χωρίων, ἅτινα ἐπαθεν τὰ μέγιστα δεινοπαθήματα εἶνε καὶ ἡ ἐμὴ γενέτειρα, τὸ Σκαμνέλιον· ἰδίως δὲ κατὰ τὴν προτελευταίαν δεκαετηρίδα ὑπέστησαν μεγάλα δεινὰ ἐνεκα τῶν πολλῶν καὶ συνεχῶν ληστρικῶν ἐπιδρομῶν πολλαὶ εὐποροῦσαι οἰκογένειαι, μετ' ὧν συγκαταριθμεῖται καὶ ἡ ἡμῇ.

Αἰτία μὲν τῆς εἰσβολῆς εἶνε ἡ προδοτικὰ ἐκθροῦ, ὅστις ἐκ μίσους ἢ μᾶλλον φθόνου μὴ δυναμένος νὰ ἴδῃ τὴν εὐπορίαν τῶν συμπατριωτῶν του προέβη εἰς τοιαύτην ἐπιμεμπτον καὶ ὄντως ἀντιχριστιανικὴν πράξιν, νομίζων ὅτι οὕτω θὰ ἐπέλθῃ ἡ ταπείνωσις τῶν συμπατριωτῶν του.

Ἀφορμὴ δὲ ἡ αἰσχροκέρδεια· διότι εἶνε γνωστὸν ὅτι ληστρικὴ συμμορία οὐδέποτε εἰσβάλλει εἰς κώμην, ἐὰν δὲν ἔχῃ ἄνθρωπον, ὅστις καὶ τὸν οἶκον νὰ προδώσῃ καὶ ἀπὸ τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις νὰ προφυλάξῃ αὐτήν· ὁ ἄνθρωπος δ' οὗτος πάντοτε θὰ ἔχῃ κατὰ νοῦν τὴν τε προδοσίαν καὶ αἰσχροκέρδειαν.

Σημειωτέον δὲ ὅτι, ἐνῷ προηγουμένως καθ' ἐκάστην ἐσπέραν ἐπεκράτει ἐν τῷ χωρίῳ μεγίστη ἡσυχία κατ' ἐκείνην τὴν ἐσπέραν μέγιστος θόρυβος ἐγένετο ὑπὸ τῶν κυνῶν διὰ τοῦ θορύβου τοῦτου ὑποδουλούντων τὴν ἐλευσίαν κακούργων· φόβος δὲ μέγας κατέλαβε τοὺς κατοίκους.

Ἡ ἐπιδρομὴ αὕτη τῶν ληστῶν (οἵτινες ἦσαν ἅπαντες σχεδὸν ἐκ τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος) ἐγένετο εἰς τὰς 29 Ἰουνίου 1882 ὑπὸ τοῦ ληστήρχου Ἀποστολάκη ἡγουμένου συμμορίας 25 ὁπαδῶν, ἐξ ὧν 7 ἦσαν φύλακες. Οἱ λησταὶ οὗτοι περὶ τὴν πρώτην τῆς νυκτὸς ὥραν εἰσβάλοντες εἰς τὸ χωρίον καὶ τοποθετήσαντες προηγουμένως εἰς διάφορα ἐπικαίρα μέρη τοῦ χωρίου προσκόπους, ὅπως φυλάττωσι, μὴπως ἐπέλθῃ στρατὸς (διότι ὑπῆρχε τοιοῦτος 3)4 τῆς ὥρας μακρὰν εἰς τὸ πλησίον κείμενον χωρίον Τσεπέλοδον) ἐπολιορκήσαν τρεῖς οἰκίας, ἐξ ὧν ἡ μία ἦτο ἡ πατρικὴ μου· μετὰ πολιορκίαν δὲ 1)2 ὥρας ἤρχισαν νὰ κόπτωσι τὴν ἐξω θύραν τῆς αὐτῆς φοβερίζοντες τοὺς ἐντός, ὅτι θὰ πυρπολήσωσι μὲ πετρέλαιον. Μέγιστος δὲ φόβος κατέλαβε τὴν τε μητέρα μου καὶ τὴν μεγαλειέτην ἀδελφήν μου Ἀγγελικὴν, ὁ δὲ πατήρ μου κατ' ἐκεῖνο τὸ ἔτος ἦτο εἰς ἄλλο χωρίον (Δαΐ-σταν) ἱατρός, ἐγὼ δὲ ἐκοιμώμην, ἡμῖν δὲ ἡλικίας 5 ἐτῶν. Εἰσελθόντες εἰς τὴν οἰκίαν ἐζήτησαν κατὰ πρῶτον τὸν μεγαλειέτην ἀδελφόν μου Πέτρον, ὅστις κατ' εὐτυχίαν ἔτυχε νὰ μὴ εἶνε ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ τοῦτον μὴ εὐρόντες ἤρχισαν νὰ λεηλατῶσι τὴν οἰκίαν λαμβάνοντες πᾶν πολυτιμον· ἐπὶ τέλους λαβόντες αἰχμαλώτους τὴν τε μητέρα μου καὶ ἐμὲ ἀπήγαγον ἡμᾶς μετ' ἄλλων δύο γυναικῶν, Οὐρανίας Βολονάση καὶ Ἑλένης Τσόγιτς, ἃς ἔλαβον ἐκ τῶν δύο ἄλλων οἰκιῶν ἃς συγχρόνως εἶχον πολιορκήσει. Ἐξηκολούθουν περιπατοῦντες κατὰ τὴν ἀποφράδα ἐκείνην νύκτα μέχρι τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου καὶ ἐφθάσαμεν εἰς πυκνὸν καὶ φοβερὸν ὄμιον, ἐνθα καθ' ἅπασαν τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐμείναμεν· ὅτε δ' ἐξήλθωσιν τὰς μελαίνας πτέρυγας τῆς ἡνὺς ἤρχισαμεν πάλιν μεταβαίνοντες ἀπὸ βράχου εἰς βράχον, ἀπὸ ἀκανθῶν εἰς ἀκάνθας καὶ ἀπὸ ποταμοῦ εἰς ποταμὸν ὅπως μὴ συναντηθῶμεν μὲ τὰ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα ἅτινα κατὰ πόδα μας ἤκολούθουν. (Σ. Οἱ λησταὶ οὐδέποτε περιπατοῦσι τὴν ἡμέραν, ψήφουσι δὲ τὸ κρέας τὴν μεσημβρίαν διὰ νὰ μὴ φαίνεται ὁ καπνός). Τὸ αὐτὸ ἔργον ἐξηκολούθει ἐπὶ 15 ἡμέρας μέχρις οὗ ἐφθάσαμεν περὶ τὴν πόλιν Πίνδον, ἐν μέσῳ οὐρανομήκων ὄρεων κρυπτόμενοι ἐπὶ πολὺν καιρὸν. Ἐδοκιμάσαμεν δὲ ἐκεῖ πάσας τὰς κακουχίας ἐκ τῆς πείνης, διότι ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐμένομεν νήστεις, ἐτρώγαμεν δὲ ὅσακις εὐρίσκομεν ἄρτον ἐξ ἀραβοσίτου (μπομπότα) ἐπὶ φλοιῷ ὀξύας ζυμωμένον, ὅστις πλειστάκις ἐμπεριεῖχε καὶ σκώληκας, ἀλλ' ἐνεκα τῆς πείνης μετὰ μεγίστης ὀρέξεως καταβροχθίζομεν αὐτόν, καὶ διὰ τὰς μεγίστας ἀπειλὰς τῶν κακούργων ἀπειλούντων ν' ἀποκόψωσι τὰς κεφαλὰς μας δίκην κρομμίου.

Μετὰ δὲ πικράτεταμένην ἐπὶ τῆς Πίνδου οἰκτράν διαμονὴν ἤρχισαμεν νὰ ἐπικινεῖσθαι εἰς τὰ ὄρη τοῦ Ζαγορίου ἐνθα μετὰ τοῦ πατρὸς μου δι' ἐπιστολῶν συνεννοούμεθα περὶ τῆς ταχείας ἀπολυτώσεως. Ἐπὶ τέλ' οὖς ἀνέτειλε μίαν ἡμέραν ὁ ἥλιος χαρμόσυνος καὶ δι' ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ 43 ἡμέρας τὰ πάνδεινα ὑποστάντας· ἐρχεται ἀπεσταλμένος κομίζων τὰ λύτρα ἀνερχόμενα εἰς 360 λίρας ὀθῶμ. ὑπὲρ τῆς ἀπελευθέρωσός ἡμῶν καὶ ἴσον ποσὸν διὰ τὰς δύο ἄλλας γυναῖκας. Τότε δὲ ἤρχισαν ὡς ἄλλοι πειναλέοι καὶ λυσσαλέοι λέοντες περιμένοντες τὴν τροφήν των, νὰ πηδῶσιν ἐκ τῆς χαρᾶς, διότι τὰ λύτρα ἦσαν ὅσα αὐτοὶ διέταξαν.

Μετὰ τὴν καταβολὴν τῶν λύτρων ἀποχειρατίσαντες τοὺς αἰμοδόρους τούτους, ἐπεστρέψαμεν οἰκάδε, ἐνθα μετ' ἀνεκπράστον χαρὰν ἄμα καὶ δακρύων μᾶς περιέμενον. Κατὰ τὴν ἐκείθεν ἀναχώρησιν μοι ἔδωσαν ἀνὰ ἓν ἀργυροῦν, ὁ δὲ καπετάνος ἐν ὥραϊον χρηματοφυλάκιον ἀξίας μεγάλης μὲ ἐν εἰκοσάφραγκον, ἅτινα ἔχω ἀκόμη πρὸς ἐνθύμησιν, μὲ ἡγάπων δὲ ἅπαντες εἰς μάλιστα μ' ἔφερον ἐπὶ τῶν ὤμων του διότι ἤμην μικρός.

Ἡ αἰχμαλωσία αὕτη ἐπὶ πένθος ἐπακόλουθα δυσάρεστα καὶ εὐάρεστα. Εὐάρεστα μὲν, πρῶτον διότι διὰ ταύτης ἐμάθομεν νὰ προφυλατῶμεθα ἐκ τῶν ἐχθρῶν, οἵτινες εἶνε ὅφεις πολυποδες, καὶ δεύτερον διότι ἀπηλλάγην ἐγὼ ἐκ τινος ἀσθενείας ἣν εἶχον ἐκ γενετῆς, διὰ τοῦ ὀξυγονοῦ, ὅπερ ἀναπνέομεν ἐπὶ τῶν ὀρέων, καθὼς οἱ ἱατροὶ ἐβεβαίωσαν. Δυσάρεστα δὲ διότι πρῶτον ἐπὶ πολὺν καιρὸν ὁ φόβος κατέχευε τὰς γυναῖκας, ὅστις ἐγένετο πρόξενος πολλῶν ἀσθενειῶν, ἰδίως δὲ εἰς τὴν μητέρα μου, ἥτις ἐπὶ πολλοὺς μῆνας διετέλει ἀσθενεῖσα, καὶ δεύτερον ἐγένετο πρόξενος εἰς τὴν ἡμετέραν οἰκογένειαν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τῆς ὑλικῆς ζήτησις.

Περαινῶν τὴν περὶ τὴν μου ἐκθεσιν καθήκον ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τῆς συνειδήσεως θεωρῶ ν' ἀναφέρω ὅτι νῦν οὐ μόνον τὸ Ζαγόριον, ἀλλ' γενικῶς ἅπαντα ἡ Ἡπείρος ἀπολαμβάνει πληθύνοντες εἰρήνης καὶ ἡσυχίας διὰ τῆς συντόνου καὶ πατρικῆς μερίμνης τοῦ ἐξοχωτάτου διοικητοῦ Ἰωαννίνων κ. Χιζῆ-πασᾶ.

Ὁ αἰχμαλωτισθεὶς
Θεοφ. Α. Φραγκοῦλης.

Ν. Γ. ΦΙΛΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ

Θεραπεία τῶν νοσημάτων τῶν ὠτων, τῆς ρινὸς καὶ τοῦ λάρυγγος, καθ' ἐκάστην 2—5 μ. μ.
Θεραπεία τῶν νεωτάτης καὶ ἀσφαλούς μεθόδου βλεννορραγίας καὶ συμφύσεως καθ' ἐκάστην 11—12 π. μ.

Ὁδὸς Ἀγίας Φιλοθέης ἀριθ. 8.
(ἀπέναντι τῆς οἰκίας Μητροπολίτου)

Δρ Β. Δ. ΡΕΚΚΑΣ
χειρουργός

τοῦ Ἀυτοκρατορικοῦ νοσοκομείου Χαμιδιῆ
ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

Ἀρχαῖος βοηθὸς τῆς Χειρουργικῆς Κλινικῆς Ἀθηνῶν παρὰ τῷ ἀειμνήστῳ καθηγητῇ Θ. Ἀρεταίῳ· Παρισίοις δὲ ἐπὶ μακρὸν χρόνον τελειοποιήσεις περὶ τὰ χειρουργικὰ γυναικολογικὰ καὶ ἀφροδισια νοσήματα.

Αἱ ἐγχειρήσεις πάσαι ἐκτελοῦνται παρ' αὐτοῦ δι' ἀσπιδίας καὶ ἀντισφιδίας καὶ διὰ γενικῆς ἢ τοπικῆς ἀναισθησίας κατὰ τὰς νεωτάτας καὶ τελειοτάτας μεθόδους.